

● صفحہ ۲

گفت و گو با سعید مدنی
جوانان؛ موتور محرک
کنش های جمعی

سرمقاله

بہروز ہادی زنوز . اقتصاددان

سیاستی به‌طور کلی، تصمیمی را
پشت سر گذاشته است. به‌علاوه در راستای پوشش
آموزش عمومی و دانشگاهی، بهبود بهداشت
درمان، تعدیل نابرابری‌های اجتماعی و ارتقای
برخی از فناوری‌ها و پیشرفت‌های علمی، گام‌های
مهمی برداشته شده است. حضور پررنگ مردم در
انتخابات ریاست‌جمهوری، مجلس شورای اسلامی
با وجود مشکلات اقتصادی، پشتوانه بزرگی برای
ثبات و پایداری نظام بوده است؛ اما متأسفانه علاوه
بر کشور به‌طور هم‌زمان با چالش‌های بزرگ سیاسی
اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مواجه است که در
صورت بی‌توجهی به آنها بیم آن می‌رود که در آینده
با تشدید گسترده مشکلات اقتصادی و معیشتی مردم
و از دست‌رفتن امید به اصلاح امور در نزد آنها، موانع
اعراض ایجاد می‌باشیم. ناگفته پیداست که هم‌زمانی
چنین امری با ائتلاف بین‌المللی کنونی دشمنان نظام
و کشور می‌تواند خسارت‌های اقتصادی، اجتماعی
و سیاسی بزرگ و جبران‌ناپذیری برای ایران در پی
داشته باشد. واقعیت تلخ این است که این چالش‌ها
قطر از سبوی دشمنان نظام به ما تحمیل نشده
است؛ بخشی از آنها محصول تصمیم‌های مجموعه
مدیریت کشور در این دوره است. اگرچه برخی از
این تصمیم‌ها معطوف به تأمین منافع ذی‌نفعان
قدرتمند بوده است؛ اما متأسفانه بسیاری از نهادهای
سیاست‌های نادرست نیز با نیت تأمین خیر عمومی
جامعه به دلیل درک نادرست از اصول حکمرانی
خوب و اداره امور عمومی ایجاد شده است. از این‌بر
ما اعتقاد داریم بدون ایجاد تحول آگاهانه و بنیادی
در الگوهای فکری، ساختارها و نهادهای سیاسی و
اقتصادی، راه برون‌رفت از بحران‌های هم‌زمان کنونی
متصور نیست. ایجاد چنین تحول بنیادینی از این نظر
دشوار است که این کار از یک سو مستلزم تکرش نوس
و علمی به‌منظور تحلیل اوضاع داخلی و بین‌المللی
از دیدگاه منافع ملی و اتخاذ سیاست‌های مناسب در
هر زمینه است. از سوی دیگر نیازمند تعامل سازنده
میان مسئولان نظام و نهادهای مدنی و مردمی است.
گفتنی است که در گذشته تعدادی از اقتصاددانان
جامعه‌شناسان و سیاست‌ورزان کشور در مقاطع
حساس با نوشتن نامه‌های جمعی و فردی و مقالات
علمی، توصیه‌های لازم را به مسئولان محترم کشور
ارائه داده‌اند اما اصرار مسئولان بر ادامه سیاست‌های
نادرست، خسارت‌های عظیمی به کشور وارد کرده
است. با وجود ناویدینه‌گرفته‌شدن این توصیه‌ها اعتقاد
دارم در وضعیت خطیر کنونی سکوت محافل علمی
و انجمن‌های صنفی جایز نیست. وضع ناسامان
اقتصاد و جامعه در برهه کنونی، صاحب این قلم
را که از دهه ۱۳۸۰ تاکنون در مقام مشاور مرکز
پژوهش‌های مجلس و دستگاه‌های مختلف دولتی
فعالیت داشته است، بر آن داشت تا نکاتی را برای
آگاهی عموم مردم و دست‌اندرکاران کشور در این
مختصر مطرح کنم.

ادامه در صفحه ۴

آقای روحانی، شفاف‌تر صحبت کنید

عبور از شرایط فعلی با راهکارهای اصلاح طلبانه
اصلاح طلبان به میدان آمدند

صفحة 6

جایگزین سؤال از رئیس جمهور و استیضاح

زهرا کریمی
عضو هیئت علمی
دانشگاه مازندران

بحران کاهش شدید ارزش ریال در پی خروج آمریکا از برجام و نگرانی از وخیم‌تر شدن اوضاع اقتصادی در ماه‌های آینده در جامعه شیوع گسترده‌ای یافته و به نارضایتی مردم از گرانی، بی‌کاری، فساد و تبعیض دامن زده است. برخی از سیاسیون به فکر افتاده‌اند که چگونه می‌توانند با کمترین هزینه نارضایتی را به سوی جناح رقیب هدایت کنند و با پرداخت هزینه از جیب رئیس‌جمهور و اعضای کابینه از این موج خطرناک بگذرند و حتی منافعش هم کسب کنند. تلاش برای اینگونه اقدامات نشانگر آن است که در برخی از بخش‌های اقتصاد تقصیر جفایی قیمت ارز بر دوش ولی‌الله سیفی، طرح سؤال از رئیس‌جمهور و استیضاح وزیر کار بخشی از این سناریو است. متأسفانه انجام این‌گونه اقدامات نشانگر آن است که در برخی در کشور توجه به عمق تحولات اجتماعی-سیاسی ندارند و پوچی این بارون در نارضایتی از گرانی و بی‌کاری را مثل همیشه می‌توان گفتار درمانی کرد. اعتراضات دی‌ماه و ناآرامی‌های هفته‌های اخیر، به وضوح نشان می‌دهد که با تداوم روند گذشته و بدون تحولی اساسی و ایجاد چشم‌اندازی مثبت و روشن نسبت به آینده، جلب همراهی مردم برای تحمل فشارهای سخت اقتصادی و پذیرش شکاف فزاینده فضاخوار زندگی ایرانیان با برخی از کشورهای همسایه نیاز به راهکارهای عملی دارد. تقریباً اختلاف‌نظری وجود ندارد که عملکرد اقتصادی ایران آن‌گونه که باید موفقیت‌آمیز نبوده و درآمد سرانه امروز از سال ۱۳۵۵ کمتر است. این عدم موفقیت را نمی‌توان به این یا آن دولت نسبت داد. متأسفانه با وجود تغییر دولت‌ها، ایجاد تحولی مثبت و پایدار را در اقتصاد ایران ناممکن بوده است. اگر در این سال‌ها اولویت کشور، رونق اقتصادی کشور می‌بود، اقتصاد پربروق ایران به‌عنوان الگویی موفق می‌توانست سیری جدید به سوی بهروری مردم مسلمان به‌ویژه در منطقه خاورمیانه داشته. ولی همان‌گونه که تاقی نوری در آستانه گفت: اکنون با گسترش فقر و انواع و اقسام فقر، مردم ایران به‌شدت ناامید شده‌اند.

درستی‌های اجتماعی در ایران چگونه می‌توانیم الگویی برای مردم کشورهای مسلمان جهان باشیم. تجربه نشان می‌دهد بروز بحران، بزرگ‌های برای تصمیم‌گیری‌های جدید و پذیرش راهکارهای نوین است، زیرا که در دوره بحران تداوم سیاست‌های گذشته عموماً به دور مشکلات جاری نمی‌رساند. انتظار می‌رفت که بحران اقتصادی اخیر، مسئولان ارشد

حالت چطور است روزنامه نگار؟

مميز نوروزی
فوق دان

لاجرم هفدهم مرداد هر سال باید روزنامه‌نگار و روزنامه‌نگاری را بزرگ بداریم. خیلی از دستگناه و سازمان‌ها هر سال می‌گیرند، تشویق می‌کنند، جایزه می‌دهند. شخصیت‌ها به سخنرانی و یادداشت‌اندز و کرامات و حسانت و روزنامه‌نگاری را می‌خوانند و می‌نویسند. یک روز همه چیز شیرین می‌شود، اما کسی از احوال روزنامه و روزنامه‌نگار نمی‌پرسد. سهیل است که در بقیه ۳۶۴ روز سال تیشه جالش را هم می‌گیرند. بیش از تعداد روزنامه‌نگاران فعال در کشور کسانی را داریم که خود را هم روزنامه‌نگار می‌دانند. موجودیت مطبوعات را قلم در معرض خطر است؛ دخل و خرجشان نمی‌خواند، از هر سو مر و نهی می‌شوند. روزنامه‌نگار هم پدر و خرابتر. روزنامه‌نگاری امروز ایران، تهاش؛ جز خودش دارد، درمقایسه با سایر کشورها از کمترین میزان مر و نهی برخوردار است. باید شغلی و امنیت حرفه‌ای دارد. برای انجام وظیفه حرفه‌ای هر هزار مانع و مشکل می‌تراشند. وقتی می‌خواهد خبری از جایی بگذرد، از هر طرف رستم باید بچوب کند و دست آخر می‌برد. چه چیزی نصیحت نمی‌شود که ندان گیر باشد و همان را هم می‌خواهد بدهد به روزنامه‌منشر می‌شود، او و مدیرمسئولش باید تنش‌ان بگذرد چه کسانی بدشان می‌آید. عتاب و خطاب‌ها و... همیشه در کمین‌اند. این واقعیت تلخ روزنامه‌نگاری امروز ایران است. اگر از چند روزنه که به‌طور رسمی و غیررسمی می‌آید، نگاه به دستکاهی دولتی و سازمان‌های عمومی متصل‌اند بگذریم، روزنامه‌های امروز ایران با معجزه زنده‌اند؛ این معجزه نامش «عشق» است، نامش «احساس مسئولیت» است. در اینجا نبود، روزنامه‌نگار شدن و روزنامه‌نگارماندن، می‌پرهود و نامعقول نمی‌نمود. ادای این نیست که روزنامه‌نگاری ایرانی با نفس است؛ نفس دارد، نقد دارد، آواز دارد، اما با این همه مشکل و اشکال که

انتشارات آگاه، نشر آگه، انتشارات افرند، انتشارات اوان،
نشر بان، انتشارات دوستان، انتشارات سپهر خرد، انتشارات
کندوکاو، انتشارات مهریستا و انتشارات نیلوفر

آوریل نفرینی

انحصار فرهنگی از هر دو نوع تاریخی آن، انحصار ساختاری یا خصوصی که اینجا بیشتر به شکل حوصلتی پدیدار می‌شود، تابع مناسبات اقتصادی و همچنین انحصار فرهنگی به قول بکینر، در رها می‌کند و حمله خود را می‌کند، دیگر نمی‌گوید: آزادی تا زندگی و اموال و همه چیز از ما، اما در میان ما فردی بدین هدایت، بزرگترین نویسنده مدرن نین یگانه‌ای است. عدم تطبیق از پیش‌بینی اتوانی اقتصادی تلقی یگانه را از خدمت به خود اربابان نشان بازداشته و موجبات طرد او بیهوده نیست که فرهنگ مصرفی می‌چون هدایت را پس می‌زند تا بتواند در همان نقطه واحد خود رگونه امر جدید بیابد. این جریان صنعت فرهنگ‌سازی، وگرنه هر دست‌کم از دو دهه پیش طرز سازی و کار فرهنگی را در جامعه از نبعثت آن انتقال هنر به حوزه پیش از آن به‌شکلی سرزستی که به یک اصل بدل شد. فرهنگ کالایی تافض‌آز است و دیگری پادله است که به‌معنای واسطه و لیت صنعت فرهنگ‌سازی عبارت تولیدی که ذاتی صنعت است اما هربار به زوری آراسته می‌شود. امر نو قالب، بد، انواع و اقسام ی فرهنگی بعد از دوران فرهنگی گرچه رنگ و لعابی دیگر داشت، صنعت فرهنگ‌سازی بود، گریز

ادامه در صفحه ۱۵

خانواده محترم مددی

مصیبت درگذشت مرحوم دکتر مجید مددی را تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند سبحان برای آن مرحوم علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و اجر آرزو می‌نمایم.

روزنامه شرق